

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Cu 1. Octombrie v. se începe prenumerațiune nouă la „Telegraful Român”. Condițiunile în fruntea foaiei.

Revista politică.

Sibiu, în 22 Septembrie.

Întîmplările dela Pojon și giur au dat naștere unei polemii crâncene între diarele unguresci și cislaitane. Cele dintăiu, după cum am mai amintit, au atribuit „Schulvereinului”, identificat de dinsele cu antisemitismul, mișcările dela Pojon cele din urmă resping dela sine și dela naționalitatea germană insinuarea că „Schulvereinul” ar fi autorul moral al mișcărilor pojonene.

Din Bosnia și Erțegovina vin transporturi mari de rezerviști. Cu toate acestea regimentele și batalioanele mobile nu se reduc la statul efectiv normal de pace. Liniscea domnește în țările ocupate, însă casuri singuratice de despoieri și de omoruri chiar, tot se mai ivesc.

Diurnalul berlinez „Deutsches Montagsblatt” i se scrie din Petersburg:

S'a anunțat încă mai de demult că Pobedonoszev, președintele sîntului sinod, a protestat contra numirei de agitator panslavist, ce i s'a dat în actul de aculare în procesul Rutenilor. Pobedonoszev nu s'a mulțămît numai cu atât, ci a făcut și un memorandum, prin care remonstrează contra procedurii de a amesteca numele său în procesul de înaltă trădare din Lemberg, și care memorandum conține mai multe împunsături contra acelor, cari după părerea sa poartă toată vina, și cari nu trebuiesc căutați numai în Galiția, ci și în Viena și încă în funcțiuni înalte. Pentru ca memorandumul numit să ajungă la cunoștința adresatului, Pobedonoszev a creșt că drumul cel mai nimerit va fi dacă l va trimite ambasadei austriace din Petersburg. Ambasada austriacă primî memorandumul și l espedă numai decît la Viena. Această amabilitate deosebită a lui

Wolkenstein către Popedonoszev, a făcut o rea impresiune la Viena și contele Wolkenstein poate că și-ar fi pierdut locul său, dacă nu s'ar găsi cu Kalnoky în relațiuni personale de o intimitate, care face să se treacă cu vederea o asemenea eroare.

„Neues Wiener Tagblatt,” vorbind tot în această cestiune dîce:

Pobedonoszev a fost educătorul țarului actual și are și acum cea mai mare influență asupra țarului. Pe Ignatiev, Pobedonoszev l'a trîntit. Cei din Petersburg s'au simțit foarte ofensați că s'a vîrit și numele lui Pobedonoszev în procesul Rutenilor. Pobedonoszev îndată ce s'a înțîlnit cu contele Wolkenstein a cerut ca procurorul din Lemberg să modifice actul de aculare în procesul Rutenilor. Contele Wolkenstein creșt că face un bun serviciu statului și trimise memorandumul la Viena. Cei din Viena au recunoscut îndată că datoria ambasadorului era de a respinge pur și simplu memorandumul. Ambasadorul stă în contact oficial numai cu oficiul de externe din Petersburg. Ambasadorului nu îi este permis să sufere un amestec strein în afacerile interne. Afară de aceasta ambasadorul ar fi trebuit să spună dlui Pobedonoszev că guvernul austriac nu poate să forțeze revocarea actului de aculare; care deja a ajuns la cunoștința judecătorei. Până acum încă nu se știe ce se va fi hotărît. Ori cum va fi dar această întîmplare dovedește că relațiunile Austriei cu Rusia nu sînt tocmai din cele bune.

„Pall Mall Gazette”, organul intim al dlui Gladstone, ridică în sferșit un colț al vîlului, care acopere intențiunile Angliei în privirea cestiunei egiptene. „Negocierile, dîce ofici-oasa engleză, vor reîncepe în curînd între marile puteri, spre a pune Canalul de Suez sub protecția unui tratat european.”

Tot mai bine ceva dîce „Naț.” decît nimic, — putere-am dîce —, dacă caracterul și pozițiunea de internaționalitate a canalului de Suez n'ar fi de incon-

testabile, atît de firesci încît o con-formare a Angliei în acest punct cu vederile celorlalte puteri, nu poate fi considerată nici într'un cas ca o concesione. Cabinetul de Londra se arată generos, conciliant, acolo unde o altă atitudine i este cu neputință căci l'ar pune într'un conflict inevitabil și fâșș cu toată Europa. — Canalul de Suez nu e făcut de Englezi; acțiunile lui nu se găsesc numai în mâinile lor; întinsele teritorii asiatice pe care le pune în legătură cu vechiul continent, aparțin nu numai Angliei, dar într'o proporțiune destul de respectabilă și Franciei și Rusiei, și altor puteri de al doilea rang. Rămă-nerea deci a canalului de Suez, și după noua stare de lucruri creată în Egipt, la deplina întrebuițare a tuturor paviloanelor europene, a fost privită din capul locului ca un ce atît de natural, în cît în concertul de glasu-ri care plîngeau căderea Egiptului sub protectoratul englez, nu s'a amestecat o singură voce care să preconizeze, ori cît de vag, și intrarea canalului de Suez în sfera acestui protectorat. „Pall Mall Gazette” nu ne a învrednicit așa dar a ne spune nimica nou. Nu ne-a semnalat, fie cît de pe departe, ce vrea biruitoarea Anglie cu Chedivul, cu raportul său de vasalitate către Poartă, cu armata egipteană, cu influența legală ce esercitau până acum și alte puteri și indeosebi Francia în țeara Faraonilor. Acestea sînt elementele cari constituiesc cestiunea egipteană, și nu canalul de Suez. Noua lor întocmire este, care, dacă s'ar face într'un chip exclusiv englezesc, ar putea pricinui acel conflict, dela care politiciii pesimiști așteaptă punerea din nou pe tapet a cestiunei orientale și printrînsa aprinderea temutului răsboiu european.

Protest.

Între undele turburate prin incidentul regretabil dela Pojon ni s'au

abătut privirile dela lucruri întem-plate ceva mai înainte de aceste lucruri, cari pentru Români sînt nisce gratificări nemeritate și se repeșesc prea de multe ori, ca se poată fi trecute cu vederea. Noi, la timpul său am răspuns și am protestat tot-dea-una în contra tuturor insinuărilor că am fi patrioți răi. Însă protestele noastre, diaristica maghiară, se face a le trece cu vederea sau ale da esplanțiuni false, întîndînduse cu insinuări de rea vecinătate, și la Români din regatul vecin.

Contra acestor din urmă și a altor agresțiuni „Națiunea” îndreaptă într'un articol protestul următoriu:

De cît-va timp presa austro-germană nu încetează de a arunca Românilor și guvernului românesc acușțiuni din cele mai ridicole. În ce privește pe Unguri constatăm că de mult ne-am deprins a auzi din gura lor un limbaj cu totul și în toate nedrept și necuviincios.

Noi, chiar în cestiunea Dunărei, cestiune atît de capitală pentru noi, am dis totdeauna că trebuie să ne apărăm dar fără a provoca pe nimeni și că dorim să se găsească un tărâm pe care interesele să se poată împăca.

La această atitudine moderată, presa austro-germană continuă a răspunde prin imputări bazate pe fapte închipuite.

Eată cum se exprimă o foaie însemnată din Germania într'o corespondență inspirată negreșit din Pesta sau din Viena.

„E cu totul curios rolul pe care l joacă România față cu Austria.

„În tot-deauna și în fie-care punct Austria o găsește adversară a ei:

„Atitudinea reprezentantului român în comisiunea Dunăreană e cunoscută; el a fost sufletul opozițiunii și a declamat atît timp contra supremației Austriei pe Dunăre pînă ce acest strigăt a găsit răsădit în Europa.

„România crede că va preveni Europa de a se feri de tendențele domnitoare ale Austriei, că voește cu dinadinsul

FOIȚA.

O rugăciune*)

— Novelă. —

De Carmen Sylva.

(Urmare.)

Editha așdî odată, cum el în-trebă de Berthalda:

— Cine-i aceasta amabilă prietenă a dtale?

Și Berthalda răspunse:

— O copilă sîracă. Mamă sa e văduvă și abia poate trăi. De aceea chemăm micuța adese-ori să mînce la noi. Ea nu peste mult are să fie călugăriță.

— Sîrmana copilă! dîse Tassilo, privind-o cu compătimire.

Editha simți privirea, de și era întoarsă cu spatele către dînsul. Ea stătea înaintea bunei Berthaldei și îi ținea ghemul de depenat. Dar firele erau atît de încălțite, încît bunica le desnodă cu față roșită, și nu aușise

convorbirea, ba nu vedea nici pe Editha, care înroși și ai cărei ochi se umplură de lacrimi. Biata copilă nu cutează să și misce, ochii ca nu cumva genele lungi să scape lacrimile trădătoare. Dar îndată ce îi fu cu puțință, își luă ramas bun și povesti plîngînd mamei sale cuvintele insultătoare.

— Așa dară, mamă, că mai mult nu mă vei lăsa să merg acolo?

Dar mama nici decît nu era de părerea aceasta; ci dîse, că e bine ca omul să supoarte cu răbdare umilirile și să nu și lase urme de ele.

Într'acestea Berthalda stătea înaintea oglinzii sale și se lovea în față:

— Nu-i așa, că sînt o strigoaie neagră? Nu-i așa că limba mea e ascuțită ca și-o sabie? Și Editha e frumoasă, albă și blîndă ca un miel, și atît de proastă cît și-i mai mare bucuria! Sîrmana copilă care voește să fie călugăriță și totuși se îmbracă cu atîta grige, tocmai în aceea culoare ce eu nu pot să port. Eu cu vecinul meu roșu și cu părul cel prost — ea și-l smăci — atît de negru și sîlbatic, ca părul de cal, — și ea cu

frumoasele-i bucle! Puteam să am și eu bucle, crețe; dar bunica trebui să le împletească, ca să se vadă și mai bine cît de aspre-s, ca peria.

Și trase cu mînie peptenul în părul său.

— Și Editha dîce totdeauna da, dacă eu dîc ba, mîne și eu voi dîce neconținut da.

Dar cînd Berthalda dîcea da, aceea suna ca ba și stîrnea în Tassilo tot felul de glume iritătoare, la care copilă răspundea cu atît mai infocat cu cît sîngele ei ferbinte i așta mai mult temperamentul, și în mînia ei nu era în stare să răspundă cu liniște la glumele protivnicului său rece.

El vorbea mult cu dînsa și nu-mai arareori cu Editha; dar cînd se întorcea la asta, tonul și ființa lui se schimbau ceea ce făcea Edithai multă neplăcere, căci pentru aceasta avea să sufere ofense dela Berthalda, pe care gelosia consumătoare o făcu oarbă, surdă și lipsită de iubire.

Raoul primî ordinele mai mici și reîntorcîndu-se la ai săi, avea să și mai examineze odată inima, înainte de

a roști cuvîntul legător prin care va renunța la lume pentru totdeauna. El avea să se hirotonească la mănăstire întru diacon, și peste un an la catedrală, în orașul său natal, avea să se sfințească preot.

Editha merse astăzi cu neobici-nuită interesare la prietena sa; ea gîndia că Raoul a sosit și inima-i fu atînsă de o simțire cerească, cugetînd că soțul ei în jocării copilăresci nu peste mult va deveni omul lui Dumnezeu.

Ea găsi pe Tassilo la Berthalda, el tocmai glumea, că cu ce respect are să se poarte dînsa față cu frate-său.

Editha se oprî confusă și înroșită cînd Raoul se apropiă rîdînd de dînsa și îi întinse mîna. Ei se priviră în ochi și nu grăiră nici un cuvînt. Raoul pîli foarte. Mîna Edithai tremura în mîna lui. Tassilo își sîcea mustețele și îi privea pe rînd; m'ăși încreți puțin și fruntea. Berthalda își arăta șirul strălucit de dinți.

— E bine, — dîse ea, — nu l mai cunosci Editho?

*) „Familia”

să stăpânească cu totul Dunărea spre a augmenta interesele sale spre dauna statelor riverane.

„Dar nu ajunge aceasta; politiciii români mai au încă curajul a provoca pe Austria în propria țară. Imitând Irredenta italiană, organizează una română, și precum în Italia cursurile geografice se predau copiilor pe cărți pe care se află Trentino, Triest și Istria și desemnate ca aparținând Italiei, tot așa, în același mod analog se învață copii români în școală că Transilvania, Bucovina și partea ostică a Ungariei aparțin României și sunt desemnate de a forma părțile întregitoare a unui mare imperiu Român.

„Ridicarea României la regat mai adăuse nouă alimente acestei aspirații și diarele ungare din Transilvania aduc în fie-care și scrieri despre activitatea agenților români care petrec în Transilvania sub diferite măști, spre a ațîța poporul, a face între inteligență propaganda unei Români mari și a anunța că Rusia în curând se va interesa de cestiunea română.

Prin urmare, după foaia germană, Austria găsește România pretutindenea ca adversară.

Am dori ca corespondentul să ne spună cari sunt cestiunile în care România a fost adversara Austro-Ungariei.

Una singură și aceea de sigur că n'am provocat-o noi: cestiunea Dunării.

Acolo e buba; toate acușatiunile plângerile, chiar insultele presei ungurești nu sunt de cât rezultatul rezistenței României în cestiunea Dunării.

Sunt câte-va luni „Pester Loyd” spunea: „Un stat mare ca al nostru va găsi mijloace spre a înfrânge rezistența unui regat abia plămădit.”

Și tot în acest sens se exprimau mai toate diarele austro-ungare. Eacă isvorul atacurilor și invențiilor ce se resfăță zilnic în aceste diare.

Dar se examinăm o dată aceste imputări spre a proba cât de puțin sunt ele întemeiate.

Ni se impută că provocăm pe Austria în propria-i țară și că imitând irredenta italiană organizăm prin toate mijloacele o irredenta română.

Spre a da un corp acestei fantome corespondentele german citează nesce cărți geografice în cari, dice el, copii români învață în școală și în care Transilvania, Bucovina, Bănătul sunt desemnate ca făcând parte din România. Oare această imputare are ea vreun temei? Guvernul unei țări libere nu poate împedeca pe ori-cine să-și exprime ideile sale prin graiu sau

prin scris. Dacă s'au publicat dar cărți geografice în care se arată ținuturile locuite de români, dar aparținând Austriei, aceasta nu are a face cu propaganda care se impută statului român.

Din contră ne aducem aminte că anul trecut guvernul nostru a găsit de cuviință a face cunoscut prin o circulară a ministrului instrucției publice că nu se admit în școli de cât cărți geografice recunoscute de autoritate.

Credem însă că nu se poate cere de ase falsifica istoria pentru a plăce celor cari voiesc cu ori ce preț a ne căuta ceartă.

Recunoaștem faptele împlinite, ori cât de dureroase pot fi ele pentru noi, dar trecutul există și el, și nu putem face ca copii nostri se nu știe că sunt dincolo de Carpați români care aparțin unui imperiu puternic. Acestea sunt fapte istorice cari însă nu pot aduce nici o umbră Austro-Ungariei.

A doua imputare a foilor austro-ungare constă în faptul închipuit că agenți români petrec în Transilvania sub diferite pretexte, ațîțând poporul și făcând propagandă în favoarea unei Români mari.

Am fi recunoscători foilor ungurești și germane dacă ne-ar cita o singură anume persoană care se aibă cea mai mică legătură cu guvernul român și care se se fi încercat a face cea mai mică agitare în Transilvania.

Nu e destul de a arunca în lume imputări inventând fapte ce nu există.

Și apoi n'ar putea dice cine-va că ungurii sunt cei mai buni și infocați agenți provocatori în Transilvania? Prin lovirile ce dau la fie-care ocaziune tuturor naționalităților ce nu sunt ungurești, ei ațîță spiritele cele mai pacifice.

În acest sens un însemnat diar german dă ungurilor o bună lecțiune într'un articol intitulat: cestiunea naționalităților în Ungaria „Pressa” din Viena, dice următoarele cuvinte pe care le recomandăm atențiunei vecinilor nostri:

„Înainte de toate, dice diarul vienez, ar trebui să se aducă aminte de cuvintele înțelepte ale marilor patrioți „Szecheny și Deak, adecă ar trebui să se acorde naționalităților aceea ce le trebuie ca să iubească Ungaria ca o patrie. În urmă ar fi bine ca prin o politică economică rațională să se facă ca cei cari voiesc a trăi ca Unguri în Ungaria să poată duce o viață linistită și lipsită de griji și de miserie. Prin așa mijloace Ungaria s'ar mântui de cestiunea naționalităților și mai ales de cestiunea română. Românii

„în Ungaria nu cer decât îmbunătățirea situațiunei lor materiale.”

Eată adevăruri dișe Ungurilor de o gură amică. Să înceteze dar presa austro germană cu imputările nedemne și născocite. Într'alt fel ori-cine va vedea cât colo că e un plan preconceput în aceste svicoliri publicistice, și acela este de a schimba atitudinea României în cestiunea Dunării.

Să se liniștească însă presa austro-ungară.

România n'a avut și nu va avea o politică ostilă nici provocatoare către vecinii săi. Ea își apără interesele vitale.

Eată tot. Nici amenințările, nici ispitele n'o vor distra din calea dreaptă, calea cea mare, care ne-a dus unde suntem.

Evenimentele din Pojon.

Pojonul e liniscit. Așa anunță telegraful. Representanța comunală a cetății Pojonului în ședința dela 2 Octomvre n. a votat cu unanimitate o declarațiune prin care exprimă indignațiunea față cu cele întemplate. Cele întemplate în giurul Pojonului la 2 Octomvre n. le am spus în „Posta din urmă” a numărului nostru precedent.

Varietăți.

* **Diua onomastică a Majestății Sale** s'a serbat eri cu solemnitate. Edificiile publice au fost decorate cu steaguri.

* **(Adunarea de controlă)** va ave loc mâine în casarma Kempel.

* **(Mulțămită publică.)** Aducând dl protopresbiter tractual Ioan Petric la cunoștința Domnului comerciant și proprietariu din Brașov Constantin Steriu starea cea deplorabilă materială a comunelor noastre bisericesti din matra Apața și filia Ormeniș și că din lipsa mijloacelor nu putem susține școalele noastre confesionale române ortodoxe, acest marinos bărbat s'a îndurat a ne înzestra biserica cu o casă în comuna Apața și 3½ jugere pământuri în valoare de 648 fl., cu acel adaus, că venitul acestor realități să se folosească spre scopurile școalei până când aceasta va fi confesională și de ritul gr. or. altfel le vor folosi bisericile ambelor comune.

Pentru această frumoasă danie exprimăm marinosului donatoriu cordiala noastră mulțămire și urăm ca să-i binecuvinte Ddeu toate întreprin-

derile și să-l dăruiească cu bogatele sale daruri ceresci și pământesci.

Apața, 2 Septemvre 1882.

Comitetul parochial gr. or.

* **(Emigrare.)** După date oficiale statistice au emigrat în jumătatea cea dintâi a anului 1882, cu pasapoarte în regulă, din Ciuc în România 1914 persoane. „București Hirado” afirmă că numărul acelor ce au trecut în România prin vama „Cucului se suie la 4—5000. Acești din urmă sunt perduți pentru Ungaria, de oare ce nu se mai întorc înapoi.

* **(Zăpadă)** a cădut în zilele aceste pe munții din apropierea Sibiiui.

* **(Dela Academie.)** D. Nicolae Ionescu, în ultima ședință a Academiei, a cetit un manuscris italianesc privitor la cele din urmă momente ale lui Michail Viteazul.

Acest manuscris d-sa l'a găsit, dice „Binele Public” într'una din bibliotecile Elveției, în călătoria ce a făcut-o, și în anul acesta ca și în anii trecuți prin aceasta interesantă țeară.

* **(Statua lui Stefan cel Mare)** Înainte de a se termina zidirea fundamentului pe care va fi așezată statua lui Stefan cel-Mare d. Sc. Pastia, present fiind d. primar Gusti și d. inginer Stamatopol, a depus, dice Liberalul, într'un tub de sticlă bine închis, înăuntrul fundamentului statuei, un act comemorativ tipărit pe pergament împreună și cu nesce monedă națională.

Actul în cestiune are următoarea cuprindere:

Act Comemorativ.

În semn de recunoștință și de neuitare pentru nemuritorul Domn al Moldovei Stefan cel-mare, care a domnit cu glorie dela 1456—1503, apărând cu bărbăție țeara de năvălirile Turcilor, a Tătarilor, a Polonilor, a Ungurilor și a altor popoare, și a dat tot-deodată dovadă de adânc politic, s'a înălțat această statuie călare, de bronz, în municipiul Iași, vechia capitală a Moldovei, sūpt președința de onoare a Măiestății Sale Regele Carol I. și a vice președintelui Principele Grigorie M. Sturza.

Cheltuețele rădicării statuei s'au acoperit prin subscripțiune națională, ear lucrarea ei au fost încredințată sculptorului francez din Paris, Emanuel Fremiet, drept suma de 135 mii lei, osebit de fundațiuni.

Astăzi, dar în 16 (28) Septemvre 1882, diua Joi, după pregătirea fundațiunilor s'a procedat la erigerea statuei în fața palatului administrativ, veche reședință domnească; drept aceea, spre eternă aducere aminte, s'a încheat

— Eu? cum se nu! — și îl tot privia.

— Sau doară te temi de el?

— Ba, nici decât, dar îl pismu-esc, — răspuse Editha, înclinându-și capul.

— Doară și dta ai dori să fi preot? — întrebă Tassilo, dar nu surise.

— Așa ceva, — fu răspunsul.

— Ți-am mai spus-o, — întrepruse Berthalda, cu voce mai naltă și mai apăsată decât de altădată: ea voiesce să fie călugăriță și nu poate, — ear eu am să fiu și nu vreau.

Acum surise și Tassilo.

— Aceasta o cred — dișe el.

— Pentru ce? — întrebă Berthalda iute.

— Pentrucă n'ai puté să trăiesci mult timp la mănăstire.

— Cine știe! Aș ave putere de ajuns, pentrucă să mă închid și să nu mai grăesc nici un cavent.

-- Dumneșeu să te ferească pe tine de asta! — dișe Raoul serios.

— Ah, Raoul, deci ai și găsit simburile amar?

— Ba — răspuse el. Eu sunt pentru vocațiunea mea și am să fiu până ce voi trăi, — ochii lui se ficsară spre Editha, — să mă coste aceasta chiar sângele inimei, dar tu?

Tu n'ai vocațiune pentru aceasta, tu n'ai fi în stare să abdică de lume.

— Cine știe, nu te va impresiona și pe tine lumea, încât în ceasul cel din urmă să te întorci dela vocațiunea ta, înainte d'a-ți versa sângele inimei?

— Nu, — răspuse Raoul hotărât, — numai moartea m'ar putea împedeca să-mi frâng jurământul.

El se uita necontentit la Editha, care era foarte frumoasă în momentul acela, cu niște trăsături ca de Madonnă, și cu buzele întredeschise, pe cari se observa o tremurare ușoară, care se urma prin gât la pept, până la mâinile-i înleștate. Ca și frunzele pe cari le mișcă vântul de primăvară.

Tassilo vedea aceasta și inima-i începă se-i palpita mai cu foc.

Și Berthalda se uita la Editha, apoi la Tassilo și-și contrase buzele,

încât dinții i străluceau; dar din ochii sei versa fulgere spre Editha.

În momentul acesta intră bunica; ochii ei ageri pătrunseră îndată grupa și privi amenințător spre Editha.

— Eartă-mă iubită copilă, — dișe ea — că, astăzi numai pot să te opresc la noi, căci trebuie să es cu Berthalda în o afacere de mare însemnătate.

Editha privi spăriată în ochii mănioși ai bătrânei și se departă iute.

Dar bunica nu puté să împedecă cu totul convenirile și preumblările tinerilor, căci ea totuși vedea cu plăcere, că Tassilo se ocupă mai exclusiv de Berthalda și conversează animat cu dēnsa. Și în privința lui Raoul s'a liniscit, căci dēnsul a declarat a remănă neclătit în hotărîrea sa; ear sentimentele Edithai încă i conveniau căci acele aveau să trāmită la mănăstire pe unica rivală a nepoatei sale și s'o departe pentru totdeauna de Tassilo.

Diua despărțirii sosi; bunica și Berthalda aveau să urmeze lui Raoul în câteva săptămâni, ca să fie de față

la hirotonirea lui. De ele să despărți dară dēnsul liniscit. Apoi se duse la Editha.

— Copilă, — i dișe el, — tu ai fost singura lumină și frumsețe în viața mea; singură, care m'ai fi putut lega de lume, de cumva ar fi fost iertat să me las lănuit! Dar vocațiunea mea sfântă e mai mai mare decât ori ce. Remăi curată și bună, ca să pot cugeta totdeauna la tine, ca la o sfântă! Ai fost singura mea prietenă, Editho!

Dēnsa era atât de emoționată, cât nu putea decât numai să-i strângă mâna, pe care o ținea cu ambele mâni.

— Mă bucur pentru tine! — dișe ea în sfârșit șoptind, — și mă voi ruga pentru tine în toate zilele, chiar și atunci, când voi fi călugăriță! Căci te iubesc ca și când îmi ai fi frate dulce.

El se departă iute și ea îl însoți până la trepte; trebuia să se rădime de balustradă, dar totuși îi surise el. El înaintă câțiva pași și se în-

acest act comemorativ și s'a așezat la mijlocul fundațiilor la partea lor superioară, de către membrii comisiei care a avut distinsa onoare de a aduce la îndeplinire această patriotică lucrare.

Vicepreședinte: principele Grigorie M. Sturdza; Membrii: Vasile Alexandri, Nicolae Gane, Scarlat Pastia, Iacob Negruzzi, Alexandru A. Stamatoopolu architect.

* (Agricultura.) Nu voiu reaminti aici ficțiunile poetice, prin care bătrânii laudau minunat'a organizare a micii republice, care funcționează într'un stup, voiu arăta numai a arăta cât de folositoare este creșterea albinelor, care cu capital mic și puțină muncă dă mari foloase. La o mulțime de cultivatori mici la noi cu toată munca capului venitului ce trag nu le e destul. Dacă pe lângă lucrul pământului s'ar ocupa și cu creșterea albinelor neglijență de tot, ar scăpa de mari nevoi. Cu câțiva stupi, cari cer puțină grige și nici o cheltueală pentru hrana lor, mulți nu ar mai suferi neplăceri. Mulțămia atâtor întrebunțări ceara și mierea se vând lesne. Albinele sunt răspândite pe toată întinderea pământului; pe toate locurile cele mai sterpe tot au cu ce trebuie să se hrănească. Creșterea albinelor are întindere mare în toată lumea; în America, în Russia, în Elveția etc. etc. se fac comerțuri însemnate cu ceara și mierea. Pentru ce aceasta muncă se nu fie mai împrăștiată, pe câtă vreme Pythagora, acel mare filosof, care a trăit 90 ani, făcea din ea cea mai principală hrană și oratorul Pollion atribuea lunga sa viață la același lucru. Înainte de descoperirea Americii și importarea zahărului de trestie, mierea figura pe toate mesele; cel mai sărac om avea un stup. Acum numai la noi nu se ocupă de dinsele, și câte flori pier fără se profite nimănui. Albinele se hrănesc cu suc florilor, dar fac tot atâtă miere, și cu un sirup făcut cu miere. Nu trebuie dar a se îngriji de lipsa florilor. Cu un stup omul culege fără a semăna; e ca mana din cer, nu are decât a strânge. Ceea ce încă e puțin cunoscut și ceea ce nu trebuie pierdut din vedere, e că albinele contribuie la înmulțirea florilor și fructelor. Departe de a fi nefolositoare arborilor și plantelor, după cum cred unii, aceste insecte sburând din floare în floare impart praful producător pe flori, ceea ce produce înmulțirea lor. Ele fac cu atât mai mult serviciu în această funcțiune providențială, cu cât cutreieră toate părțile arborilor dela rădăcină până la vârf, o singură albină face se fructifice într-o mii de flori. E dar între vegetale și albine un schimb de fapte bune; dacă floarea prin mirosul ei chiamă albină de a sugă din corola ei mierea, pe care a pus-o natura, din parte-i insecta contribuie la fructificarea floarei. Ori cine se obișnuiește cu albinele, găsește în ele pe lângă câștig și o adevărată plăcere. Un prisicar întorcându-se acasă cu nici un chip nu poate trece fără

toarse cătră densa: ea stetea încă tot acolo și se prefăcea, că trebuie să-și apere ochii de lucoarea soarelui, dar în realitate ea-și ascundea de amicului sau lacrimile cari o inundă. Densa tot surideea încă și buclele blonde tremurau încet, ca și când fie care resuflă le ar fi cutremurat.

Raoul trecu iute de-a lungul străzii; în urmă o casă ce stetea mai în afară îl ascunse; dar atunci se duse de cea lăture și o vădu eară. Ea stetea încă tot acolo nemșcată, subțire, în spăcelul ei întunecos, cu mâna pe ochi. El ar fi dorit să-și întindă mâna spre ea dar se stăpâni, își apăsă mâna pe gură și se duse iute. (Va urma.)

să se ducă să-și vadă stupurile, de multe ori nu are ce face la ele, dar plăcerea îl trimite acolo. E păcat dar de a se neglige această ramură, care distrează și dă câștig, fără muncă, fără cheltueală. Se încercă toți nu numai cei cari au nevoie de câștig, ci și aceia, a căror profesiune e de a fi bogați și cari adesea nu au alta de făcut, de cât să supoate uritul, și vor vedea, că săracul va câștiga ear bogatul se va amusa prin creșterea albinelor.

* (Un manuscript român vechiu.) În călătoria sa prin Basarabia, d. Gr. Petrovanu a găsit în sinul familiei sale materne, o cronică manuscriptă destul de voluminoasă și care cuprinde istoria Romei dela fundațiune până la cădere: istoria imperiului Roman de orient, a imperiului Bizantin, a imperiului Otoman până în secolul al XIV, istoria Evreilor și a Greciei antice. Afară de aceste mai cuprinde o serie de biografii a celor mai ilustri bărbați elini și romani.

Nu se scie cine e autorul acestei cronice, de oare ce lipsesc câte-va pagini dela început.

Stilul se distinge prin simplitatea și frumusețea expresiunilor. Voind să desemne termenul de admirabil, sublim, mareț, dice: „mirare de înălțime”. Cuvântul stălp îl prezintă prin termenul „stant” etc. etc.

Reproducem aci rîndurile finale ale cronice:

„Apoi puseră earăși patriarh de pravilă și de sobor pe Neofit mitropolitul dela Eraclea, și aice facem conșet letopisișului acestuia de împărați și de patriarhi în cursul anilor dela Hristos 1637 (în cirilice). De aice vor scrie ce se vor face mai înainte, alți letopisiți precum am scris și noi aicea”

D. Petrovan are intențiunea a oferi Academiei Române cronică împreună cu mai multe cărți vechi românesce găsite tot cu aceea ocaziune. „Posta”

* (Bibliografie.) A apărut în edițiune nouă: „Geografia Ungariei” elemente din geografia generală pentru scoalele populare cu o „chartă specială a Ungariei” și a celorlalte țări de coroană. de Dr. Nicolau Pop, profesor și corector la scoalele medie rom. gr. or. din Brașov. Prețul manualului cu chartă cu tot este 35 cr. v. a.

NB. Cine cunoaște înlesnirea, ce se face pentru învățământul geografic când fie-care scolar posedă o chartă adoptată după manual va sci apreția valoarea acestei cărți.

La același autor se mai afla: „Istoria Ungariei” pentru scoalele populare. Prețul 25 cr. v. a.

„Istoria generală” pentru scoalele medie. Evul vechiu 50 cr. v. a. Evul mediu 45 cr. v. a.

Toate aceste manuale se pot procura sau direct dela autorul lor, sau dela ori-ce librărie din patria.

(Cum trebuie a se conduce plugul.) Un plug ara mai mult sau mai puțin adăc, după cum grindeul este așezat mai înainte sau mai înapoi pe patul osiei roților din înaintea plugului. Trebuie dar ca acela, care voește se are un câmp, se cunoască bine natura pământului, astfel ca se-i poată da o cultură convenabilă, înaintând sau mai înapoiind fierul cel lat spre a da mai puțină intrare în pământ.

Aceasta dispozițiune fiind făcută, cultivatorul începe locul seu de pământ și trage cea dintâiu brasă rădicând și apăsând în același timp pe coarnele plugului, în astfel de chip, ca se fie îndreptat înainte și a sili fierul cel lat a se înfige în pământ. Îndată ce a intrat, cu cât plugul înaintează, și crede că este de ajuns adâncimea la care voește a ara; dacă nu va fi intrat destul, oprește plugul seu pentru a-l face să-și mai ia mai adânc, mai dând grendelul înapoi cu o gaură sau două pe patul roților; îl înaintează din contră, dacă plugul ară mai adânc. Când plugul ară la adâncimea ce dorește, încetează de a mai apăsa și nu se mai ocupă decât a îndrepta fierul cel lat la dreapta, fiind mereu la coarnele plugului astfel ca se nu se depărteze nici la dreapta nici la stânga prin picioarele ce ar întemina, și l'ar

strimba negreșit de nu va fi îndreptat în direcțiunea s'a.

După ce s'a tras o brazdă mai înainte de a începe o altă, plugarul trebuie se curățe bine plugul cu paletă de fer pusă în căpătâiul unui baston de lemn. Curăția bu-ruelele și rădăcinile, care sau grămădit înaintea cormanei și deslipește pământul, care se va fi grămădit pe roate. Această grijă, urmată cu băgare de seamă, ușurează foarte mult trasul vitelor și înlesnesce mult arătura.

Închipuindu-ne, că plugarul a început se pue plugul său la marginea dreaptă a locului său de arat, după ce a sfârșit cea dintâiu brasă în loc de a se întoarce în urma sa, trăgând o a doua brasă alături cu cea dintâiu, cum se face când cormana este mobilă și se poate schimba din loc, târăsece plugul său în partea dreaptă a locului său și urmează astfel până când ajunge în mij, locul câmpului, unde va rămâne negreșit o brasă care nu se va umple, adică ca un șanțuleț. Această brasă dă plugesce a deosebi bucățile de pământ s'au planurile cele mari, căror li se dau diferite largimi, după obiceiul diferitelor țări.

Când un loc de arătură se află pe un pământ șes se vor pute trage aceste brasde în lungul s'au în latul seu, însă de va fi situat pe culmea unui deal, trebuie negreșit a se conforma cu poziția pământului. Astfel în aceasta poziție nu trebuie nici odată se începem a ara o bucată de pământ din sus în jos, fiindcă dobitoarele vor ave mare nevoie a se urca, și de cealaltă parte brasdele formând atâtea rigoale (șanțulețe de scurgere) în loc de a reține pământul în timpul ploilor celor mari, va înlesni din contră prăvălirea lui, și în curând nu vor rămânea în câmp decât petrite și petrișul. Trebuie dar a ara pământurile în pantă, (?) luând nivelul său în lungul dealului. Adesea se întâmplă că un loc de pământ, a cărui lungime este de jos în sus a unui deal este prea strîmt spre ar a de a curmezișul cu plugul, atunci trebuie a-l munci cu sapa s'au cu casmaua, (?) și a trage rigoale s'au șanțulețe de a curmezișul din distanță în distanță pentru a apăra pământ ca se nu dărime de ploii.

„Monit. agr.”

Posta din urmă.

Cetim în „Ellenzék:”

Pojon 4 Octomvre n. Eszterházy comitele suprem al comitatului Pojonului, este denumit comisariu guvernial. **Statariul este publicat pe o lună de zile pentru teritoriul comitatului.** Nagy-Szombat 4 Oct. n. Eri după ameați un Evreu cu numele Laufer a infestat pe o precepușă. În urma acestei s'a adunat popor mult și a vrut se între cu forța în prăvălia lui Laufer. Numai cu mare greutate s'a putut împedeca desvolta-re turburării mai departe.

Sighetul Marmăției 4 Oct. n. În comuna Fehérgyház terănimia agitată a atacat pe Evrei; au spart casele, au prădat locuințele și prăvăliile; au spart uile și ferestile sinagoge; Evreii au fugit la Sighet.

Loterie.

Sâmbătă în 3 Octomvre 1882.

Sibiu: 89 2 51 47 68

Bursa de Viena și Pesta

Din 3 Octomvre n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.20	119.10
Renta de aur ung. de 4%	87.65	87.70
Renta ung. de hârtie	86.85	86.85
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134.75	134.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	90.60	90.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	109.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.75	94.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.50	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	97.75
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	98.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.70	97.50
Obligațiuni urbariale transilvane	98.25	98.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimelei de vin	97.75	98.—
Sorți unguresci cu premii	116.75	117.50
Sorți de regulara Tisei	109.60	109.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.75	76.75
Datorie de stat austr. în argint	77.35	77.30
Renta de aur austriacă	95.35	95.—
Sorți de stat dela 1860	130.50	130.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	825.—	827.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	304.—	304.50
Acțiuni de credit austr.	317.—	316.75
London (pe polița de trei luni)	119.15	119.20
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.65
Napoleon	9.44 1/2	9.44
100 marce nemțesci	58.25	58.20

Nr. 214 [253] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela scoala română gr. or. din comuna Sângatin protopresbiteratul Mercurii, se escrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

a) Bani gata 120 fl. v. a. prin repartiție dela popor plătiți în 3 rate și anume: la începerea cursului scolar la anul nou și la finea lui Maiu.

b) Cuartir natural în edificiul scoalei.

c) Lemnele trebuincioase de foc. Petițiile concursuale, instruite conform legilor în vigoare, sunt a se adresa subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul susindicat.

Mercurea 15 Septembrie 1882. Dela oficiul protopresbiteral al tractului Mercurii

Ioan Droce m. p., adm. ppresbit.

Nr. 417 [252] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunii învățătoresci din comuna Căraștau, protopresbiteratul gr. or. al Zarandului cu terminul până în 3 Octomvre a. c. st. v. în carea ziua va fi și alegerea.

Emolumentele sunt.

1. Salariu anual 160 fl. v. a.

2. Cuartir și lemne de încălzit.

Doritorii de a ocupa aceasta stațiune au a-și îndrepta petițiunile lor, instruite conform legilor din vigoare până la terminul susindicat, oficiului protopresbiteral gr. or. al Zarandului. În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Brad. 16 Septemvre 1882.

Georgiu Părau m. p., adm. ppresb.

Nr. 175 [254] 1—3

CONCURS.

Pentru postul învățătoresc din Nucșoara cu filia Mălăești din protopresbiteratul gr. or. al tractului Hațeg, cu termin până la 15 Octomvre a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

a) Salariu anual de 250 fl. v. a.

b) Cuartir natural și lemne de încălzit.

Cei ce doresc a ocupa acest post învățătoresc, au a-și așterne la subscrisul concurselor lor instruite în sensul prescrișelor din „Statut. Org.” și al regulamentului pentru învățământ până la terminul sus memorat.

Hațeg 15 Septemvre 1882. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Raț m. p., ppresb.

Nr. 260. [251] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Hurezu protopresbiteratul Făgărașului, se escrie prin aceasta concurs cu termin până la 14 Octomvre, a. c.

Emolumentele sunt:

I. În bani gata 120 fl. v. a.

II. Cuartir liber în edificiul scoalei, și lemnele trebuincioase de încălzit.

Voitorii de a ocupa acest post învățătoresc, au de a-și așterne suplicile lor instruiteconform Regulamentului congresual din 1878 până la terminul sus arătat la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Făgăraș 18 Septemvre 1882. În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu m. p., protop.

Nr. 118 [245] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la scoalele populare din protopresbiteratul Orăștiei se escrie con-

curs cu termin până la ultimul Septembrie a. c.

1. La scoala centrală din Orășcioara de sus cu salariu anual 150 fl. v. a. cuartir și lemnele necesari.

2. Gelmar cu salariu anual 100 fl. v. a. cuartir și lemnele necesari.

3. Dâncul mic cu salariu anual 50 fl. v. a. cuartir și lemne.

4. Temeșasa cu salariu anual 50. fl. v. a. cuartir și lemne.

Doritorii de a concurge la aceste posturi au ași așterne cererile lor instruite în sensul statutului organic și al regulamentului congresual din 1878 la subscrisul până la termenul sus scris.

Orăștie 13 Septembrie 1882.
În conțelegere cu comitetele parohiale.

Nicolau Popoviciu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 35. [241] 2—3

CONCURS.

Stațiunea de învățătoriu la scoala confesională greco-res. din Daia protopresbiteratului Sebeșului e de a se întregi la 26 Septembrie 1882 st. v. spre care scop se descrie concurs.

Salariul învățătorului stă din 200 fl. v. a., cuartir și un stângin de lemne.

Doritorii de a se aplica la aceasta stațiune au să și înainteze suplicile lor înzestrate cu toate documentele prescise de statutul organic și regulamentului congresual din 1878 până la sus însemnată și oficiului protopresbiteratului din Sebeș.

Daia în 5 Septembrie 1882.

Comitetul parochial în conțelegere cu protopresbiterul.

Nr. 171 [243] 2—3

CONCURS.

Pentru postul învățătoresc din Nădăștia-superioară în protopresbiteratul gr. or. al Hațegului, cu termenul până la 10 Octombrie a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

- a Salariu anual 150 fl. v. a.
- b, Dela 150 fumuri de casă câte cinci (5) litre bucate în grâu și cucuruz.
- c. Cuartir în localul scoalei și lemne.

Doritori de a ocupa acest post, au ași ascerne petițiunile lor instruite în sensul legii la subscrisul, până la termenul sus amintit

Hațeg 10 Septembrie, 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Raț m. p.
protopresb.

Nr. 218. [246] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresc la scoala confesională gr. or. din comuna Căcova protopresbiteratul Săliștei se descrie concurs cu termenul până în 1 Octombrie 1882 st. v.

Emolumentele sunt:

- 1. Salariu anual 220 fl. v. a. plătiți în 4 rate din fondul bisericesc.

2. Cuartir liber în edificiul scoalei.

3. Folosirea grădinei scolare.

4. 5 orgii de lemne din cari se va încălzi și scoala.

Concurenți au să fie absoluți de pedagogie cu atestat de calificățiune să scie cântările bisericesci, fiindcă vor fi datori a cânta în tot timpul Duminică și Sărbătoarea în Biserică. Mai departe vor fi datori a cultiva grădina scolară de pomeri al cărei venit l' va trage 1/2 învățătoriu și 1/2 se va adăuga la fondul scolariu.

Doritorii de a ocupa acest post învățătoresc au ași așterne suplicile concursuali până la termenul sus indicat instruite conform Statutului organic și Regulamentului congresual din 1878 direct oficiului protopresbiteratului al Săliștei în Sibiu.

Căcova, 12 Septembrie, 1882.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteratului concerninte.

Comitetul parochial prin

Ioan Hanzu m. p.,
paroch și președ. al comit. parochial.

Nr. 311 [227] 3—3

CONCURS.

Pentru postul de adiunct la scoala rom. gr. or. de fete din Sibiu cetate se deschide prin aceasta concurs până la 19 Septembrie a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post (oarele de instrucțiune numai înainte de ameași) sunt:

- 1. remunerațiune de 150 fl. v. a. la an în rate lunare.
- 2. locuință liberă de două odăi
- 3. doi stângini lemne de foc.
- 4. folosirea grădinei scoalei, ce are a o cultiva, cari toate laolaltă computeate dau suma pe 240 fl. v. a.

Doritorii săși astearnă petițiunile instruite în sensul legii la oficiul parochial gr. or. al cetății Sibiu, unde se pot afla și condițiunile mai de aproape.

Sibiu 1/13 Septembrie 1882

În conțelegere cu Prea Onoratul Oficiu protopresbiteratului.

Iacob Bologa m. p.,
pres.

Cancelaria avocatului

Dr. N. Olariu,

se află în strada Măcelarilor Nr. 25 etagiul prim. [250] 1—3

Nr. 2857 1882. [240] 3—3

Publicare de licitațiune.

Dreptul de cărcimărit în comuna Avrig, comitatul Sibiuul se va esarēnda în ziua de 15 Octombrie 1882 st. n. pe timp de trei ani adecă din 1 Ianuarie 1883 până în 31 Decembrie 1885 st. n. în licitațiune publică și anume în următorul mod:

- 1. Cărcima de sub Nru 181 dimpreună cu cărcima de sub Nru 193 cu prețul strigării de . 1455 fl.
- 2. Cărcima de sub Nru. 2 dimpreună cu cărcima de sub Nru 132 cu prețul strigării de . 1087 fl.

Cea dintăiu fabrică ung.

de mașine și aparate de stins și turnătoarea de clopote și metal

a lui

Francisc Walser

Filială pentru Transilvania în Cluj, strada Monosturului 12,

recomandă preoțimeii înalte, curatorilor și episcopilor

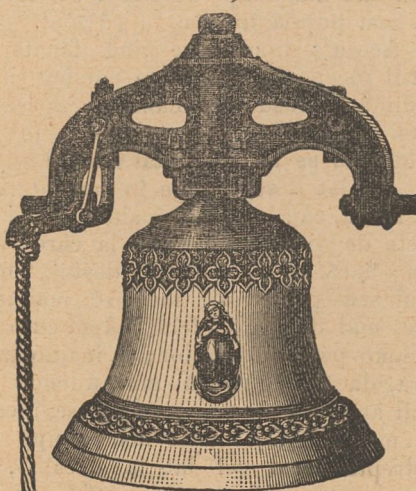
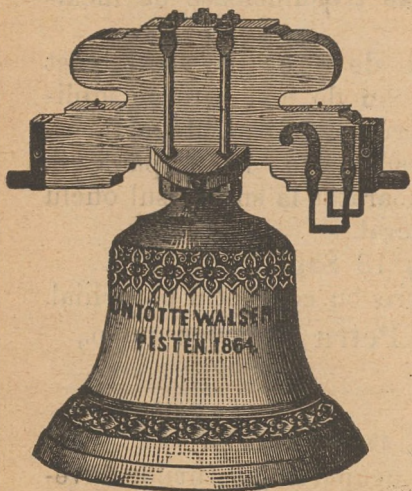
turnătoarea sa de clopote, cea mai mare în patrie,

care există de mulți ani și e proveidută în abundență cu cele mai nouie mijloace ale tehnice și corespunde tuturor recerintelor.

Clopotele se toarnă după acorduri armonice de sunetul cel mai clar argintiu.

Mai departe recomandă același bogatul seu deposit de proaste de foc și de grădini, sorburi (pumpe), fântâni de casă și de grădină, întocmeli de scaldă etc.

La dorință, cataloage gratuite și francate.

(232) 6—20

3. Cărcima de sub Nru 304 dimpreună cu cărcima de sub Nru 345 cu prețul strigării de . 1200 fl.

Tot în ziua aceea se vor mai esarēnda în licitațiune publică:

4. Moara din sus aparținătoare comunei Avrig cu prețul strigării de 1200 fl.

5. Moara din jos aparținătoare comunei Avrig și fondului sēracilor din orașul Sibiu cu prețul strigării de 2000 fl.

Aceia, cari doresc a participa la această licitațiune, vor fi datori a depune un vadiu de 10 procente al prețului strigării încă înainte licitațiunei, carea se va începe la 10 oare dimineața în cancelaria comunei Avrig și sunt datori a dechiera cumcă cunosc condițiunile detaiate, cari se pot lua la cunoscință și în cancelaria subscrisului pretore cercuale și în cancelaria comunei Avrig în oarele oficiuase.

Talmaci în 21 Septembrie 1882 n.

Dela pretorele cercului.

După Dđen am se mulțămesc mântuirea vieții mele numai berei de sănătate din estras de slat, preparațiunea lui Joh. Hoff (J. Hoff'schen Malzextract-Ge-sundheitsbier), ciocoladă de slat (Malz-Chocolade) și estrasul de slat concentrat (concentrirten Malzextract).

Cuvintele proprii pronunțate de mai mulți însănu-tosași.

Mulțamită în scris.

Mântuit de slăbiciune trupească, ce îmi amenința viața, prin bere de sănătate preparată din slat concentrat preparațiune de a lui I. Hoff.

De oare ce invențiunea aceasta eminentă a berei de sănătate din estras de slat pe mama mea, ași putē dice, a mântuit-o dela moarte, am putut pași cu toată puterea înaintea comunei de aici și a recomanda tuturor pătimitorilor acea medicină după cea mai deplină convingere proprie. — Unui fēran, care pătimea de ficat, de stomac și în parte și de plămâni, plângându-se și întrebându-me ce să facă, i-am recomandat să se folosească de escelenta bere din estras de slat și m'a rugat a scrie numai decăt după aceasta, ceea ce am și făcut numai decăt în odaia lui. Te rog așa dară dle cât se va putē mai curēnd a'mi trimite 26 de sticle de bere din estras de slat și 10 pungi de bomboane de slat.

St. Georgen (Ob-Muran).

Josef Fliess, învățătoriu super.

Dsale furnisorului c. r. al celor mai mulți suverani din Europa, dlui

Ioan Hoff,

consiliariu c. r. de comisiune, posesor al crucei cu coroană pentru merite, cavalier de ordinul înalte prusiane și germane, Viena, Fabrica I. Grabenhof 2, depositul fabricii: Graben, Bräuner-Strasse 8.

Raport oficial de vindecare.

Dr. Seypel, medic superior din statul major.

Berea de sănătate din estras de slat este un escelent mijloc dietetic pentru întărirea reconvalențelor din boale grele, precum și pentru bolnavi de pept și se recomandă cu deosebire fiindcă n'are lucrare întăritătoare; tot așa la boale cronice de stomac și hemoroide.

Sub 2 fl. nu se eșteptuesce n'mica.

Deposit principal în Sibiu:

Franz Jahn fi, Const. Bugarsky.

Alba-Iulia: F. Mihellyes, farmacist.
Aiud: J. de Kovacs, farmacist. Făgăraș: St. Bergleiter, farmacist. Cluj: Dietrich Samuel. Brașov: Eremia Demeter. J. L. et A. Hesshaimer. Mediaș: Carol Breckner. Sebeș: Carol Henning. Sighișoara: J. B. Misselbacher sen. Turda: J. Timbus et fiu. M. Oșorheiu: Max Bucher, Carol Huflesz. Deva: Issekutz Gregor.

Mai departe în toate speceriile mai mari din țeară. [249] 1—7

Nr. 1193 urb. 1882.

[239] 3—3

Publicațiune.

Pentru pertractarea segregării cerute de veduva con. Teleky Miksa în numele orfanului după cont. Teleky László contra locuitorilor din Niriș (Nagy Nyires) se pune și de pertractare pe 3 Noemvrie 1882 și eventual și cele următoare la fața locului în Niriș (Nagy-Nyires.) Despre ce interasași se încunoscințază.

Dej, 31 Maiu, 1882.

Veszprémi Antal,
jude esmis.

Nr. 1602. urb. 1882.

(238) 3—3

Publicațiune!

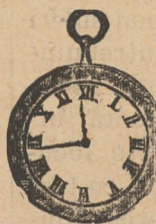
Spre a se pertracta cererea fostei comune urbariale Szurduk oontra baronilor Wesselényi Bela și Iozsika Leo pentru segregarea pădurilor și a pășunului, se pune și de pertractare pe 24 Octombrie 1882 și următoarele la fața locului în comuna Szurduk, despre ce se încunoscințază cei interasași.

Primul esemplariu al cererei este depus la tribunalul regesc din Dej, al doilea la primariul din Szurduk.

Din ședința tribunalului reg. din Dej, ținută la 29 Martie 1882.

[234]

3—3

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumetate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintăiu și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încerdințându-ne pe noi cu vândarea fabricatorilor sale. Aceste așa numitele oroloage-de-buzunariu-Washington sunt cele mai bune de pe lume, sunt foarte elegant gravurate și înfrumșetate și lucrate după sistem american.

Toate oroloagele sunt repassate (esaminate) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sūtem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acuratețe estra-ordinară pe secundă; afară de acestea aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lucis din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindre înfrumșetate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

1000 oroloage remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciere, ne lăngă garanție severă repassate pe secundă, cu mecanism de nickel așa încât oroloagele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Oroloagele aceste au costat mai nainte fl. 40 și astăzi se capetă cu prețul fabulos de estin numai cu fl. 20. Afară de acestu lăngă fie-care orologiu se dă grațuit un lanț, medalion și cutie de catifea

1000 oroloage pentru doamne de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 oroloage remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 oroloage de părete cu încuadratură de email cel mai fin și cu mecanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 oroloage destepătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca oroloage pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în căsăli înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a optă di, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imposante; de oare-ce în asteliu de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit-se nu lipsească asteliu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că asteliu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Oroloagele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț escepțional de estin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are să adauge și o aryună.

Adresa:

Desfacere de oroloage

a
Fabricii de oroloage Fromm.

Viena Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.